

Ghimpele

UN ESEMPLAR

PENTRU CAPITALA . . . . . 50 BANİ

Acastă fôia ese nă dată pe septămână :

DUMINECA

Abonamentele se încep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se fac în Pasagiul Român Nr. 9 și 11,
prin districte pe la corespondenți sêu prin postă, trâmîțînd și prețul.
Abonamentele ne-plătite și scrisorile ne francate se vor refusa.

UN ESEMPLAR

PENTRU DISTRICTE. . . . . 55 BANİ

PREȚULŢ ABONAMENTULUI

Pe an, pentru capitală	lei noii 24
Pe jumătate an	» » 12
Pentru districte pe an	» » 27
Pe șese luni	» » 14
Pentru Fran., Span., Engl., Belg., Amer. » »	37
Italia, Germania și Grecia	» » 32
Pentru Turcia, Serbia și Austria.	» » 30
Reclame și inserțiunî linia.	» » 2
Anunciuri, linia	Banî . . 30

Pentru abonamente, reclame și inserțiunî se va adresa la **D. T. I. STOENESCU.**

SUMARIŢ

1. Depesî telegrafice, de CUCURIGU.
2. Plecată jalbă din partea Curcanilor către spătărie, poesie de NINI.
3. D'ale septămănei, de CESARIN.
4. Găngavul, poesie dupe TELEGRAFUL.
5. Carnavalul, de CUCUTICA.
6. Precum ca să se știe, ADMINISTRAȚIA.
7. Spectacole.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul gratuit și de poruncelă al «Ghimpelei»

Madrid, 13 Februarî. Don Alfonso din ce în ce progresază, afacerile îi merg ca racul. Don Carlos l'a luat pe dinapoî, fiind-că Alfonso alérgă înainte. Republicanî goniți din țéră admiră la distanță jocul acestor pretendenți beți de bucurie și de sânge.

Constantinopole, 13 Februarî. Sultanul s'a bosumflat pe don Alfonso, din care causă a trâmîs un aferim lui don Carlos; însă don Carlos, fiind prea mult răsgâiat de ai sêi, nu se mulțumesc cu aferimul și cere un sictir.

Versailles, 14 Februarî. În cămară mare furtună. Boelucasiî s'au mai liniștit, unii au mai dat și alții au mai lăsat. Senatul s'a votat, mare bucurie între cădături.

Pesta, 14 Februarî. Ministerul încă nu s'a cârpit. Cu tôte astea târbaca a început înainte de timp. Țéra e tare bogată de... zăpadă și ger—banî au numai ministrii căduți sêu dați tumba. Majoritatea, adică dătorii din labe, a celor căduți staî încă cu gurile căscate așteptând să vadă din care parte le va arunca para în gură.

Conform cu originalul
Cucurigu.

PLECATĂ JALBĂ

DIN PARTEA CURCANILOR CĂTRE SPĂTĂRIE

Sê trăiți în cinste, domnule Spătar,
Și să staî la carmă cât stă cióra n par,
Numai cu îndurare și cu bunătate,
L'ale năstre plângerî să ne faci dreptate!
Scim că, dupe lagea cea militaréscă,
Nu mai pôte nimenî ca să jeluiască
De cât pe la prasnici sêu pe la soróce,
Adică la jmotru, de are mijlóce.
Noî însă, scii bine, că nu facem parte
Nici măcar din gardă și nici chiar din glóte,
De aceea astă-đi, cu jalbă plecată,
Către spătărie, curcănimea tótă,
Venim să ne plângem, cu moțuri plecate,
D'un neajuns mare, de o nedreptate.

Scim mai din nainte că ești bland din fire,
Căci n'ai fi fost astă đi spătar la oștire,
De și, dupe față-ți și dupe mustăți,
Căpeaun de ómeni ȳari și te arăți.
De viteaz, nu-ȳi vorba; cine nu te scie,
Că te bați cu unu' parc'ar fi o mie,
Și nu te mai scapă aite doué miî,
Când îți faci năluca ca calul de... scii.
Dar ai ș'alte daruri date de natură :
Scii să faci contracte pentru furnitură,
Și te taie capul la multe drăciî,
La fasole fiartă adusă n cutiî,
La țaruși de corturi din lemn de Paris,
Lucru care l'alții nici le da prin vis.
Ai inventat încă tocuri de hărtie,
Sau călcaie góle pentru miliție,
Și, dec'ó vrea sfintul, ai să mai găsesci,
Invenții mai multe, căci dracu gol ești.
Reformă complectă ai adus în óste,
Caii mai cu sémă au pielea pe cóste,
Iar ómenii, trupa, d'atata bun trai,
Rabdă în tăcere fér'a scóte grai.
Ai bătut Sabaru, ai bătut Buzél,
Ai luat și Maia, ș'apoi Heréstrél,
Și ncărcat de lauri veniși iar la noi,
Parc'ar fi fost Moltke întors din resboiî.
Grăniceril țerii i-ai făcut sê fie
Una cu soldații cei din miliție,
Și astă-đi cu toți dorobanți sê đic,
Supuși la nevoie, supuși la tipic;
Și le-ai dat căciule de oaie birsană,
De le cóce capul curat de pomaă.
Dar noi nu ne plângem că-i căciula mare,
Fă o cât îți place, dragă ghinărare,
Dar cu códa năstră, spătare ce ai?
Fulgi de curcă óre purtat'a Mihaî?
Asta vrem a'ți spune și a'ți jelui,
Nu-ți mai lăsa óstea a ne jumuli,
Și drept respătire, lumea o sê vadă,
Căți vom da o curcă, friptură pe varđă?

Nini.

D'ALE SEPTEMĂNEI

«Măscărelî nu se putea consola de plecarea lui
«Petrăchelî; în durerea sa, elî se credea neferice
«d'a fi primî-ministru; etagiul de jos alî Nicoles-
«cului (dorobanțul) nu mai resuna de cântu'î (de
«stentorî); dătoréa din mîni majoritate celî
«servea, nu cuteza să ȳi vorbescă; elî se preumbla
«adesea singurî de la Dvorniciă, la Mitropoliă și
«la Academiă, și de la Academiă, la Mitropoliă și

«la Dvorniciă, inotându năucî cu sania prin neme-
«șii de zăpadă ce ȳi inundă Capitalia. Déră aceste
«frumóse locuri, departe d'ai alina durerea, nu fă-
«ceaî de cât a ȳi reaminti tristul suvenirî alî lui
«Petrăchelî pe care ȳl-a vedutu de atatea ori lin-
«gă densusul...»

Acésta este *situasiă* tristă, proorocită de ursuzul
Fénélon assupra conului Mascarache, pentru ince-
putul annului de grațiă una-mie optu-sute șeptede-
đeci-și-cinci.

Și n'adeverî, acésta este pozițiunea în care vê-
đurămî pe marele omî de Statu de la Golășei, pe
la începutul annului correntî, în urma parascove-
niilor (n'ar mai fi fostu) de la Beciî cu procesul
Offenheim și... cu madéoa de 600000 de la Moto-
tol!

S'apoi să nu credemî în proorocii ?

Déră... ceea ce n'a putut prooroci Fénélon (ca
prooroci dupé Christos ce a fost), este *leala* și *lo-
gica* lucrare a Comissiunii palavramentare, *aster-
nută* cu atata *marafetă* în raportul *iskiuzarului*
beizadea Alecuță ot Buftea; lucrare prin care,
dupé ce ȳl constată pe conu Petrachelî *tel qu'il est
peint par Tell*, cum ne đise un diavolu de francesu,
il spală, nu mai scimî cu ce compozițiune chimică,
pinó ca ȳl face mai alb ca zăpada, canonisându-l
apoi, cu dătoréa din mîni majoritate, chiar de
mare martir, care și a cheltuit thesauril (τὰ λεμο-
vázia) rémași de la párinți, pe altarul Patriei.

Nu ne ndoimî însă ca neînțelegétórea din sis-
tema opozițiune sistematică va continua, cum din
eróre a făcut *Ghimpele* de Duminecă, și cu inten-
țiune *Alegătorul liber* de joi și *Românul* de vinerî,
cu incriminări absurde că... tot *bosma* este *încrederea*
celor 600000 din timpul lui Grigorie-Vodă-Ghika;
că tot *coțcăria* este *errórea* celor 600000 din tim-
pul lui Oppenheim; că tot *calpuzanlic* este *legitima
despăgubrie* de 600000 din timpul lui Offenheim;
că tot *mituire* este *plata anonimă* de 600000 a
anonimilor acțiunari din timpul lui Baron Herș-
Mototol...

Pentru unî ca aceia, să lăsăm că raportul bei-
zadelei ot Buftea este aci sê astupe gura la tot
vrăjmașul și pizmașul că «nici *bănuială* nu pôte fi
«pentru cilibi Mavroianis; că «denunțătorii nu scii
«ce hondrănesc,» și că «Romaniî, suntú nisce gură-
«cască, cari nu scii să cređă decât ce vedú cu ochii
«éră nu ce le spune luminarea-sa;» déră chiar așa
de ar fi, chiar decă conul Petrachel își va fi linsu
une-orî degetele de dulcéța rémasă din mierea de
pe altarul Patriei, făcut-a cu acésta uă crimă ?
Aî nu scii ei, neînțelegétórii, că chiar Evan-

ghelia dice că «de la altarul unde slujesci, de la acela te și hrănesci?»

Apoi, care este altarul la care slujea conul Petrachel, de nu Patria, pe alți cărți altarul, cum a șișu onorabilii 83 datatori din mână, conul Petrachel și-a cheltuit totă averea, fie această colosală avere chiar simple *lemonachia*? Care este lemongiul, fie celți mai parșivți, care se și dea lemăi fără bună învoială, fără plată cinstită?

Vai voe, cărturarilor și fariseilor făcarnici dela Români, dela *Alegătorul Liber* și dela *Telegraful*, că nu credeți ceea ce vă spunem noi și guvernul ce susținem, și pe cei ce i înduplecăm noi să credă nu și lăsați voi să credă!

Amar voe, oposanților sistematici, că aduceți *desordinea* desteptând din somn cu vacarmul vostru pe cei ce, după atâtea trude și oboseli, îi pussem în *ordinea* somnului și odihnei!

Serpilor, pu de năpârți, cum veți fugi și unde veți ascunde de judecata ispravnicilor și de tufanele bătașilor la alegerile dela Maiu?!

Domnul puterilor, Domnul de sus și prea înalt, nu ve va răbda îndelung, și va porunci arhanghelilor săi, și ângerilor acestora, și slujitorilor acestora, și *trômbitașilor* acestora, a se arma cu totege și bâte, a batte allarman, a resbatte în voi, a străbatte în toate rangurile vóstre, pene ce veți pleca cerbicele și veți promitte a nu ve mai abatte nici c'ua totă din poruncile stăpânirei, ce trebuesc credute fără cercetare și executate fără murmură, acum și pururea și în vecii vecilor amin!

* * *

Questiunea *asta* fiind *regularisită*, se *pursuivarisimă* altă ceva ca să nu lăsăm pe opozițiune să se sfîntescă.

Este vorba, de *uă cam dată*, despre invasiunea a vr'ă sută de blondine germanițe, ce ne-ar fi făcută onorea a ne visita...

Nici această nuvelă, destul de bucurătoare, nu opri pe opozițiune d'a o comenta cum e mai rău.

Ba că «de unde or fi venind;» ba că «ce-or fi cătând;» ba că «cât orți sta;» ba că «ce-o mai fi și asta;» ba că «ce trebue să facem;» și câte și mai câte conjecturi, întrebări și răspunsuri, cari de cari mai anoste și mai fără sensu.

Spirite ânguste de *dumer-walachî*, ei nu sciū nici de unde să plece cu mintea, nici unde s'ajungă.

De unde orți fi venind?—Din țerrile civilizate; de acolo de pe unde sunt mori multe și nimic de de măcinat; de acolo de pe unde aghiasma e murată și prin urmare tot d'a-una prospătă, era popi tunși, rași și grăseanți de slănină, nu c'af nostrit lațoși, bărboși și serbeți de linte, fasole și de aghiasmă cu busufoe, vechiă de câte-un an!

Ce-orți fi cătând?—Pământul făgăduinței, preșis de propheți dela Vistula, Oder și Rhin; muntele Sinai și pe Moise cu tablele legii, spre a le da mană, în, grâu, porumb, mei, secară, orz, ovz și lei noui, ca să trâmă se macine acolo unde sunt mori multe și nimic de de măcinat; întinderea civilizației cu warme-würst, kreen würst, schnitzel, cartofie și... aghiasmă tot d'auna prospătă.

Cât au să stea?—Atata pe cât vom fi destul de bunți la animă și *impresjurările ne vor sili* să servim de Pământ alți făgăduinței, cu muntele Sinai redicat cu îngâmfare preste totă trômba Carpaților...

Ce-o mai fi și asta? — *Sinchi se mai vedzi*, Române! Politică înaltă, care, decă face la cinci ba încă la deuce milioane durere, *parigorisesce* însă pe unul, pe Mofureanul cel micu cu politica cea mare din strada Pensionatului, întindându-i domeniu d'a lungul Bărăganului Ialomiței, bătându-i cruci, crucioe, găiți și griptori pe peptu și pe cote, și pripopsindu-i nepricopsitul neamă pină la alți nouălea...

Ce trebue să facem? — Să stăm bine, să stăm cu frică, se luăm aminte... la preceptul «*apără-te, și Dumneșu te va salva!*»

* * *

Regularisită și acesta în *duhul* stăpânirei, se venim la allegeriile parțiali de de-ună-di.

La ordinea gillei în Adunătura nespălaților, era *poetica* victoria de la Waterloo, în allegerea advocatului Fleva de deputat alți collegiului întiū de Muscelu.

Questiunea e simplă: stăpânăria, ca să garanteze *libertatea* alegerii... *candidatului său*, și punându pučină temeiu pe promisiunile omenesci, a pretinsu,—cellor bănuți,—a și da votul cu chtee. Candidatul stăpânăriei era unu d. Petoceanu. Așa

dar s'a convenit prin bună-înțelegere (*donnant-donnant*) unul se scrie Cotocceanu, altul Cotroceanu, altul Potoceanu, altul Scotocceanu, altul Moftoceanu.

Întemplantă făcând ca biuroul să fie, cum dicitu turburătorii ordinei, de bună-credință, a rezultat că atat billetele Cotocenesci, cât și cele Cotrocesci, Potrocenesci, Scotocenesci și Moftocenesci, se fi respinse, priimindu-se de bune pentru d. Potoceanu numai cele Potocenesci.

Cu modul acesta, la a doua votare, a remas, —dicitu libertonii,—deputat alți avocatul Fleva.

Acum sciți, d-vóstră cine este acestu d. Fleva? —Unu cutezătoru, cu figură multu *sympathică* și cu limba veninosă ca de viperă și dulce ca de filomelă, care de mai multe ori a scos nădușeli din obraze guvernamentali; unu advocat cu destul talentu, apărătoru gratuitu alți tuturilor *assupriților*, cum dicitu petrolorii, care nu uă dată a scăpatu, de la gura pușcăriei, tocmai pe aceia pe cari înalta stăpânăria avea mai multu interesu a i ține în pușcărie.

Gluma deci îngroșându-se, multu credincioasă majoritate, în înțelepciunea sa nemărginită, și după cererea conilor Mascarache și Lichia-de-veară, ceru ca, tocmai pentru *garantarea libertății allegeriloru*, să se anuleze allegerea d-lui Fleva.

D'a surda d. Kogălniceanu se sili se probeze că allegerea e bună, că voturile cu chie au fost bine respinse, că tot d'a-una s'au respinsu acestu felu de voturi, și că tocmai onorabilii membrii din onorabila majoritate au profitat mai adese ori din asemenea usuri.

Întelegeți, iubiti lectori și gentile lectrice, că mai altesu susținerea d-lui Kogălniceanu a îndărjitu și mai multu majoritaoa, căci, între noi vorbind), (și ve rugăm să nu iésă vorba), cine este d. Kogălniceanu?

Au nu autorul lui 2 Maiu?

Apoi ce este 2 Maiu?

Au nu dare de obrazu moiciloru, cum am dicitu: întinderea consulat electorale și improprietărea țeraniloru, toate acestea cu *topuzul*, pe față, adecă în modul celu mai practicū posibilu din țerra noastră?

Hei, domnilor din opozițiune, ai naibei sunteți și d-vóstră, dar și ai nostrii nu mănăncă *numai pârce*...

De aceea, și cu drept cuvânt, neviindu-i la socotela stăpânăriei un renfort în opozițiunea din Deal ca al d-lui Fleva, pentru că nu i place a vedea întărire în partea aceea unde nu se respectă nimic: nici drepturile boieresci față cu bădăranii de țerani [probă legea rurală și atentatul la insurăte], nici menagiari cu obraze înalte, [probă nota la marchisul de La Valette, prin care nu se mai ține vr'un compt nici de marchisul, nici de Alianța universală pericunată]; de aceea, dicitu, stăpânăria, prin organul pacificatorului Europei cavalerial P. P. P. de Crapp, dupe ce a probat că *chice*, în limbagiū parlamentariū, însemnează ceea ce în limbagiū intim se dicitu *tropos*, și după ce, cu multă *logică* de peste câmp și mări, a demonstrat că boierilor se cuvine *troposul*, fiind al lor din moși strămoși, a conchis că chieile Scotocenesci și Moftocenesci trebuiau admise pentru d. Potoceanu, și de aceea au cerut trâmă la Calendele grece a alegerii d-lui Fleva, care s'a și aprobat cu mare majoritate de dare din mână sub comanda polcovnicului Fălfăe.

Hei bine, nasce întrebarea: cum rămâne acum dd. Kogălniceanu, Fleva și... chiar d. Ventura, fiind și d lui, — ce n'ai gândi, — un susțitor alți d-lui Fleva?

D. Kogălniceanu, intors la Șosea, se va pune din nou pe noii descoperiri de letopisete inedite, spre a constata cu ele, în volumul al patruelea, cât de grozavi sunt Români, ce viitor mare îi așteptă și ce fericire este pentru fe-care bun Român a nu mai visa alt de cât opinci, sueman, zeghi, bodirlani și țuțueni.

D. Fleva, intors la sfântul Nicolae din Șelari, va da audiență la o drôte de ligniti, și și va perde timpul a le susține cauzele: veduși Dumitrana), pentru că Leibn jidanul voiesce să i vindă căsuța pentru cinci lei capete și 5000 dobindă; cărciumarului Stănică, fiind arrestat preventiv la Vacăresci de d. jude instructoru Turțulian, pe denunțierea epistatului Slugărescu, caru fi închisă prăvălia mai târziu de deuce, dera în realitate pentru că votat de membru la Sfatu pe altul era nu pe celu *recomândăluit*, etc. etc.

D. Ventura... va compune unu nouu valsu în opt-spre-deuce pasuri pe care lu va dedica domnu-

lui Lascar Catargiu spre semn de devotamentu la ordine...

Și mai dicitu că sunteți serioși și pozitivți pe la finele secolului alți noe-spre-decelea?

Vreți serioșitate și pozitivismu, domnilor? — Vi le arătăm cu degetul:

Umanitate era nu *România!*

Om era nu *Român!*

Ei era nu *toți!*

Promisiuni lui Clarendon era nu *notă lui La Valette!*

Ce mi dai să te susțin? era nu: *ce-ai pățit chrestine?*

Nu credeți? — Uitați ve pe strada Pensionatului, în casele *instructive* din cărămida Instrucțiunei publice, și spuneți de n'avem noi dreptate cu carul. **Cesarin.**

GANGAVULU POLITICU

DIN TIMPULU DOMNILORU STRAINI

I

Josu tiranulu ce domnesce,

Care legi desprețuesce,

Și vrea lanțuri să ne dea,

Vodă Car...

Vodă Car...

Crudulu Vodă... Caragea!

De ciocoi se înconjora

Si ne face viaț amară,

In urgia lui cea grea,

Vodă Car...

Vodă Car...

Crudulu Vodă... Caragea!

Libertatea strămoșescă,

Cu o mână dușmănescă,

Vine asta-ți și ne-o ia

Vodă Car...

Vodă Car...

Crudulu Vodă... Caragea,

II

Vai! în țera Romănescă

A ajunsu să stăpănescă

Unu străin, unu veneticu.

Vodă Car...

Vodă Car...

Unu despotu cu sufletu micu?

O! Români, sculați cu toți,

Căci voi sunteți strănepoți

Ai atatoru mari eroi!

Piară Car...

Piară Car...

Caragea negrulū strigo!

Țera noastră 'ngenuchiată!

Sărăcitu, împilatu,

A ajunsu sub aști ciocoi

Ai lui Car...

Ai lui Car...

Caragea negrulū strigo!

Al. A. Macedonski.

(1875, Februariu 11).

(Telegrafulu).

CARNAVALUL

Mai acum câte-va săptămăni, apărea ténar, vioiu, plin de vigore. Zimbirile i drăgălaşe, făceau să trăsără ică și colo câte o inimă visătoare! Și acum, iatăl îmbătrinit de viscolile lui Februarie, și curbat de multele călcăie ce i s'au dat de discipulele acelor Bachantine, ce în timpii mitologiei făceau cortegiū în jurul carului lui Bachus!

Da, el este: *Carnavalul!* Abia il mai cunosc: atât este de schimonosit! Satisfăcut de plăcerile procurate cu abundență societăței bueurescene; surprins însă și el de atâtea euceriri neașteptate, și-a pus merinde în

traistă, și... abia își tirășce pașii către Olimp sau Parnas. Destul că Musele îl vor primi acolo cu bucurie ca să asculte povestirea luptelor și se privească trofeele victoriilor sële, trofee pe care le va depune în muzeul eternității!

* * *

Și cu toate acestea, câte suave reminiscențe! câte doruri! câte aspirațiuni nerealizate! câte lacrimi lasă în urma sa!

I-a fost scurtă viața, dér activă: *Nunte, Serate, Balur, Mascarade*, etc, nu sunt ore operele sële? Nu sunt producțiunile spiritului său? Da: acolo el a pus în contact securile estreme, le-a făcut să se cunoască, să se iubească! Eacă de unde ne rămân atâtea sentimente!

— Dovezi? — Vă dau!...

II

Maria o fecioră frumoasă, ca un ideal de fericire, nu fusese mai nică-de-cum la petreceri sgomotoșe. Ea nu știa că există altă iubire de cât aceia a rudelor sale. Când amicele îi șopteau că *Amor* pórta în tolba sa săgeți aurite cu care străpunge inimile, sfărâmă mințile și întipăresce palórea pe obraji cei mai vioi, dēnsa lăsa să alerge un zîmbet naiv pe bușele purpuri, și răspundea co nepăsare: — Ce nebunie!

* * *

O amică o invită la nuntă. Frumósa Maria nu hesită. Sala străluce de ornamente pompoșe în care se reflectă luminile policandrelor d'aurite! Peste tot tinere și tineri în haine de sərbătore esalând cele mai alese profumuri. Mătasea și aurul abundă! Și cu toate acestea, câte pasiuni și câte caractere enervate și meschine nu se ascund sub acest lux!... Musica intonă cele mai melodióse arii!... Valsul este răpitor!... jocul se animază!

Maria tresare! Un tânăr se apropie de dēnsa și îi dice: — Cât ești de frumóasă!... Un altul adăogă: — Nică un inger nu póte fi atât de strălucitor!... Un al treilea, îi oferă brațul invitând-o la vals. Maria își inclină albastrii ei ochi și îl urmază fără se articuleze un singur cuvânt!

În timpul valsului, aude nisce vorbe mai dulci de cât cele ce aușise pēne acum:

D'así avea aripă, dragă, cu tine
În sbor así merge în infinit,
În paradisul sferei divine
De unde 'n lume tu ai venit!..

Aceste cuvinte, o fac gânditoare. Maria tremură: simte lipindu-se ceva de inimă ei! Vrea și... nu știe ce vrea!

Nunta s'a terminat. Copila s'a întors acasă, dér aci nu mai găsește frumúșea din ajunul nunței: Totul e trist; nimic n'o distrăză. Citește p'o carte de poesii și găsește versurile lui Depărățianu:

«Danțul, cântecul ș'amorul
Sunt izvorul
«Fericirei omenești!...»

Le citește și recitește de două-șeci de ori, dér nu găsește în ele mângiere. Din contră, aceste versuri, îi descéptă și mai mult suvenirile din séra nunței. Tot i se pare că valsăză și că aude cuvinte încântătoare. Dér lucru straniu, descéptându-se din acest vis, în loc de «fericire omenești», simte lacrimile ochilor și suspinele inimii! Și, acela care-i spusese că «d'ar avea aripă ar sbura la infinit», în loc d'a veni se 'i stérgă lacrimile, cine știe unde își înecă sentimentele în sensualitate!.. Și *nunți*, unde Maria ar putea să-l întâlnească ca să-i spue că a fost un nerușinat minciinos—nu mai sunt!... *Carnavalul a murit!!!*

III

Este cel mai bun dintre amicii mei. Un tēnér fórte cum se cade; iubesc cu devotament ideile mari, nobile; — are ochi pătrunđători, figură inteligentă și simpatică, rațiune ce nu 'l înșelă nică o dată. Dacă l'ați vedea, frumóse lectrice, l'ați iubi saș, cel mai pușin, l'ați stima. Ei bine, acest tēnér — Alesandru, George, Costică, Niculae, Mitică, saș cum vreți să-l numiți — cu vr'un an în urmă, când încă nu trecuse nică o pasiune prin inima lui, era omul cel mai vesel.

Mi vorbea cu o adevărată fericire de primele raze ce descind cu voioșie din palatul lor de eter, în reversatul dimineții, ca să sórbă diamantele de rouă după viorelele primăverei; imi șoptea despre frémătul ce se produce când nebunaticile *Aure* scutură după aripiórele lor nevedute profumul curat prin tainice sărutări din florile și ierburile câmpurilor, și 'mi recita plin de veselie versurile lui Depărățianu:

«Locuința mea de vară
E la țera:
«Acolo eu voiți se mor
Ca un fluture pe flóre,
Beat de sóre,
«De profum și de amot!..»

Când îi objectam că afară de amorul *lăilelor*, este un alt amor mai puternic, care de multe ori ne face să uităm pe cele-lalte, el mă ficsa cu o privire scrutătoare, și lasă să 'i alunice pe buse un suris de neîncredere.

* * *

Carnavalul venise însoțit de tot cortegiul său. Seratele erau succesive. Într'una din ele, ochii amicului meu întâlniră nisce ochi mai strălucitori de cât diamantul. Nisce buse acoperite de colórea trandafirilor, sub care se întvedeau două șiruri de mărgăritari, su-

riđindu'li, îi promiteau o viață nouă, plină de voluptate! Dér acea figură acoperită de grații? dér acele sprincene arcate, desemnate de cel mai maestru penel? dér acele plete de mētase, mai negre ca ebulul, plutind pe o frunte senină?... Pst!... tăcere profanilor! căci nu vă puteți sustrage din fața ispitei, și cu atât mai mult amicul meu! El a pățit-o! Nu mai vrea se știe de *I-dile*; nu mai e vesel! Adesea plânge ca un nebun. De ce? — Pentru că, după mine, iubesc o ființă cu piele frumóșă și cu suflet urit!

Mi s'a făcuțmilă dejel de multe ori; am compătimit de nenorocirea lui, dér se 'l consolez nu pot, căci de și pare a pune rațiunea măi pre sus de inimă și a fi măi vesel, nu trece mult și devine iarăși trist; iarăși suspină, și printre suspine, amestecă și aceste viersuri ale lui Bolintinenu:

«Când în inimă amorul
Varsă balsamul său sfint,
«Nu ne mai vindecă dorul
Nici o plantă pe pământ!..»

În zadar încerc să-i scot din cap această idee funestă; în zadar îi vorbesc: rămâne surd la toate! 'I-am spus multe din câte se vorbesc în lume despre frumósa sa; l'am făcut chiar să vadă câte-va aplicațiuni rele; i-am adăogă că unele femei sunt slabe, nebunatică, vanitóse, schimbătore de ađi pēne mâine, și necapabile d'a înțelege vr'o dată adevăratul amor, adevărata lor fericire, — și cu toate acestea, amicul meu imi răspunde că e *necioplit*, că nu crede de cât realitatea.

Así vrea să-i arăt énsăși *realitatea*, énsé... ne apropiem de post... *serate* nu mai sunt!... *Carnavalul a murit!!!*

IV

Dómna A.*.* își păstrăză intactă carmenii junetei. Măritată de vr'o 3—4 ani, tot dé-una a iubit pe bărbatul său cu devotament. Femeie prudentă pēne aci, nică o dată nu imitase obiceiurile înșositoare, propagate cu mult succes de cât-va timp în sinul societății bucureșene.

Dómna A.*.* n'avea altă cunoscință despre *Balur*, de cât descrițiunea dintr'o poesie a lui Nicoleanu. Ea tremura când citea această strofă:

«Imprejurul unei mese, pală, aprinși, în nesuflare,
«Stați bătrini, bărbați și tineri, invocând cu 'nflorare
Un destin cumplit, amar,
«Și ntre risuri și blesteme, când norocul se ficséază,
«Corifeul se ridică, Arlechin se depărtéază
«Scotocind pe nesimțite fundul unui posunar!..»

* * *

O amică insistă pe lângă d-na A.*.* s'o înșoséscă la bal. Dēnsa se 'ncelă și plécă!

În sală, un libirint spăimântător! O mulțime de ființe de ambele securi îmbrăcate în fel de fel de costume schimonosite, și cu fețele acoperite de măști modeste sét caraghioșe, după cum cei ce le pórtă voesc se escite curiositatea convivilor. Uu secomot asurđitor își ia naștere din strigăte, din risuri și glume cutesătore, din sărituri scălămbăiate și șiopte misterioșe! Pasiunile, poftel simțurilor se aprind de berea și vinul ce se deșértă fórá cumare! Tumultul se măreșce! Aspectul e fiorător!

Este tirđiu; D-na A.*.* se confundă în mulțime pēne când ora retragerii sună. Atunci se 'ntórcé acasă.

«Énsé, desfăcēnd buchetul înodat cu măestriă,
«Ai puté surprinde semnul, urma prospéță și viă.
«Sărutatului vëndut!!!..»

Iată acum pe d-na A.*.* devenită cea d'ântăiă admirătoare a balului!

Bărbatul a respins-o și a cerut divorțul la Tribunal. Citația de înfățișare este deja în posesia d-nei A.*.* Părinții nu vor s'o mai priméscă: le e rușine de copila lor! *Amicii* de la bal fug ca de streche când e vorba de cheltueli mari; și d-na A.*.*, din cu pozițiune fórte comodă, din casa ei unde avea tot ce ar fi dorit, umbă din casă în casă pēne când va intra în posesia doței, care nu se știe cât îi va ajunge.

Mai mulți amici au stăruiț pe lângă bărbatul dómnei A.*.* să se 'mpace. Déră bietul om, cu drept sét fără drept, 'și a pierdut încrederea. Și când nu mai contestă în cine-va îl întrebă dece femeie, dēnsul răspunde cu viersurile lui Niculenu:

«Căci, a cultiva grădina simțimintelor alese,
«Pentru ele-sunt discursuri, vorbe seci, neînțelese,
Glas de buhă cobitor,
«Pe care un vél, o rađă, un capriciú, o suflare,
«O cordea, o modă nouă, e furtivé sărutare,
Le șterge din mitea lor!..»

Și amicii când aud acest răspuns, nu mai îndrăsnesc se 'i dică nimic, fiind că își aduc aminte de dicătórea că: «Cine e mușcat de șerpe, se teme și de bróscă» și: «Cine se frige cu ciorba, suflă și în iaurt!...»

Și d-na A.*.* suferă! Și *Balur* unde se'și uite suferințele nu mai sunt!... *Carnavalul a murit!!!*

V

Sunt destule aceste dovezi, culesse din jurul nostru, ca se dovedesc cu prisos ceea ce am đis la început, acestui mic studiu dacă 'mi este permis să 'l numesc ast-fel.

Carnavalul, în viața sa, a făcut multe minuni, multe romante. Unii sunt recunosctóri; alții regretă și nu'l vor uita mult timp din viața lor; énsé cei mai mulți îl bleștemă cu furie și se grăbesc a'í da o lovitură de picior mai mult ca să 'l precipite în abisul uitărei! Dér

el a murit și cortegiul funerar deja este în marșiu; cine vrea să se convingă despre acest adevér, n'are de cât să se ducă în vre-una din mahalalele Bucuresciului și acolo va vedea cum câte o *babă, descântătórea mahalalei*, împarte și primesce lumânărei de *iertarea păcatelor* în memoria repositului!

Cât despre mine, pentru că am vėđut cu ochii că de réu s'a purtat Carnavalul cu *Maria*, cu *Amicu meu* și cu *Dómna A.*.**, nu ne pot împiedeca de a-i dice:

— Du-te, Dragul meu Carnaval, *opt și cu a brândi noué!!!*... Cucutiă.

PRECUM CA SĂ SE SCIE

Cu cât mă simț obligat a arăta vile mele mulțumiri tuturor amicilor ce s'aú grăbit a răspunde apelului ce le-am adresat, grăbindu-se a'și achita datoriile către redacțiune, cu atât sunt de măhnit către persoanele ce nu aú bine-voit a ține compt de greutățile ce întēpinămú din cauza dumnélor, lucru ce nu e de demnitătea ómenilor ce știu a se respecta spre a fi respectați.

Mai facem ultima rugăciune pentru a grăbi achitarea datoriei dumnélor, spre a nu ne pune în neplăcuta pozițiune de a'í trece la nemurire în Catastihul Dracului ca rei de plată și imorali, căutând a beneficia fără drept din munca altuia. Administratoarele.

BIBLIOGRAFIE

A eșit desub presă și se află de vëndare la librăria Levandoski în Iași: **OBSERVAȚIUNI CRITICE ASUPRA LEGEI DE INSTRUCȚIUNE**, proectată de d. ministru T. L. Maioreșcu. Broșura conține toate articolele relative la acest proiect publicat în diarul «Románul» de la 22 decembrie 1874 — 20 Ianuare 1875. — Observațiunile juste și oportune, considerațiunile pline de lumina, ce ea cuprinde, ne dispenséază de ori ce recomendațiune, fiind siguri că publicul va primi cu bucurie această publicațiune bine-venită.

Din cauza plecării editorelui, **Calendarului GHIMPELUI** pe 1875 i se reduce prețul la 1 leu esemplarul. De la 10 esemplare în sus se dá rabat 20%. În provincie se trămit numai de la 10 calendare în sus.

A eșit de sub tipar și se află de vëndare la toate Librăriile, și la Redacția *Ghimpelui*:

CONVORBIRI ECONOMICE

de

ION GHICA.

BROSIURA Nr. 6.

Prețului este de două lei nooi

Se găsesc asemenea și broșurile 1—5.

Teatru Circ. — Compania dramatică reprezentată și ditigiată de **M. Pascaly**.

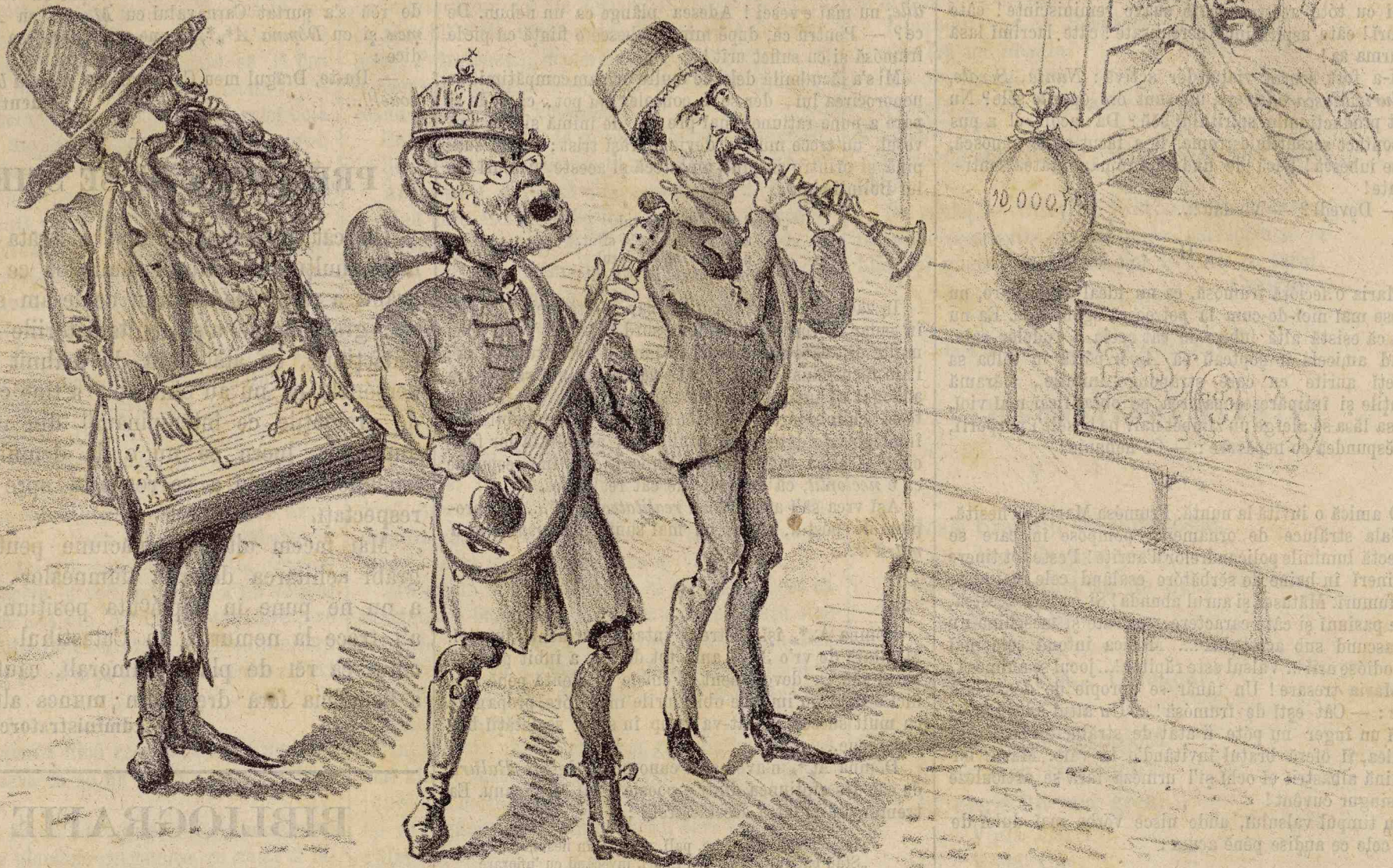
Repertoriul Săptemenei

Duminecă 16 Februarie **Muschetarii**.**Marti** 18 Februarie **Copiii Negurilor**.**Joi** 20 Febr. Pentru **Prima órá Răsvan-Vodă** dramă în 5 acte, versuri de d. Hajdeu.**Vineri** 21 Februarie **Rotaru**.**Duminecă** 23 Februarie **Răsvan-Vodă**.

Teatru Cel Mare — **Artiștii asociați**. Duminecă la 16 Februariu 1875, se va reprezenta pentru a deca órá piesa **Cer Cuvēntul sét Amibițiu Froșei**.

Impresiunile lui Cucurigu asupra caraghioslucurilor.
politice ale teșcheregiilor.

BEAU-FLEAC. — Tótă nóptea bat la pórtă,
Și tu dormi dusă ca mórtă.
Măi di și tu Bracia-tumba, și tu cobzare Polison-escule.
BRACCIA-TUMBA. — D'as măi trage câte-am tras,
Eú de nărav nu mă las.

POLISONESCU. — Pentru pungă, pentru ban,
Fac și chipul lui Traian.
Si mă dau p'un gologan.
BEAU-FLEAC. — Aferim capioldasî!
VASILCA BOERESCA. — Na, soitariilor, că m'ați asurđit!

— Priimește-l, bunul meu stăpân, ți l'am spălat și cu-
rătat de tóte hoțiile acum ca și 'nainte e demn de tine
ca și tu de el.

— Ce fel numai tu ai rămas credincios?
— Da fiind-că numai eú am rămas nemaltratat.